

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 16Co/294/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113233256  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6113233256.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu REALBYT PLUS, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Železničiarska 9, IČO: 36 057 240, zastúpeného v konaní JUDr. Michalom Badinským, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, ČSA 20, proti žalovanému v 1/ rade J.. F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., T. XX, a žalovanej v 2/ rade Z. F., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., T. XX, v konaní zastúpenej žalovaným v 1/ rade, o zaplatenie 965,81 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/89/2014-466 zo dňa 26. januára 2017, takto

### rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom okresný súd návrh žalovaného v rade 1. na prerušenie konania zamietol, **z r u š u j e**.
- II. Vo zvyšku rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalovaného v rade 1/ na prerušenie konania, rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 965,81 € s tam uvedeným príslušenstvom, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť sumu 965,81 € s príslušenstvom z titulu neuhradených platieb do fondu opráv a údržby a zálohových platieb na plnenia spojené s prevádzkou a užívaním nehnuteľností.

2. Súd mal v konaní za preukázané, že spoluvlastníci bytového domu v A. A. na K. ulici č. XX - XX sa rozhodli o spôsobe zabezpečenia správy im patriacej nehnuteľnosti v jednotlivých spoluvlastníckych podieloch tak, že touto činnosťou poverili na základe príkaznej zmluvy žalobcu na schôdzi spoluvlastníkov dňa 20. 04. 2012, ako vyplynulo zo zápisnice z tejto schôdze, ktorú v konaní predložili žalovaní 1/, 2/ s uvedeným výberom súhlasili aj žalovaní 1/, 2/. Následne došlo k schváleniu a podpísaniu príkaznej zmluvy, ktorú podpísali jednotliví spoluvlastníci vlastníci spoluvlastnícke podiely vo výške 9586/10000, avšak táto zmluva nebola podpísaná zo strany žalovaných 1/, 2/. Dňa 01. 03. 2013 sa konala schôdza spoluvlastníkov, výsledkom ktorej bol pokyn jednotlivých spoluvlastníkov príkazcovi, t. j. žalobcovi vymáhať v ich mene neuhradené pohľadávky vyplývajúce z povinnosti spoluvlastníkov uhrádzať mesačné zálohové predpisy. Na schôdzi konanej dňa 03. 08. 2012 bola spoluvlastníkmi zvolená za zástupcu v zmysle článku VI. odsek 4 príkaznej zmluvy zo dňa 25. 05. 2012 J.. F. B., ktorá dňa 01. 11. 2013 poverila žalobcu na vymáhanie nedoplatkov. Pokiaľ žalovaní 1/, 2/ príkaznú

zmluvu zo dňa 25. 05. 2012 nepodpísali, súd vychádzal z toho, že pokiaľ väčšinoví spoluvlastníci rozhodli o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou tak, že poverili správou ich bytového domu žalobcu, ich rozhodnutie nemôže byť zvrátené rozhodnutím iných spoluvlastníkov a spoluvlastníci, ktorí nesúhlasia s takýmto rozhodnutím o hospodárení so spoločnou vecou, nemôže sa domáhať iného spôsobu hospodárenia s týmto bytovým domom, pokiaľ o hospodárení s ním bolo rozhodnuté väčšinou spoluvlastníkov, pričom väčšina sa počíta podľa veľkosti ich podielov. Menšinový spoluvlastník sa musí podriať rozhodnutiu väčšiny. Okresný súd poukázal na to, že Občiansky zákonník v § 139 ods. 2 opustil princíp bez výnimočnej dohody spoluvlastníkov a v súčasnej dobe sa vychádza z princípu majorizácie. To znamená, že pri hospodárení so spoločnou vecou nemusia všetci spoluvlastníci dosiahnuť väčšinu, ale rozhodujúca je väčšina počítaná podľa veľkosti, teda výšky podielov.

3. Ďalej súd považoval za preukázané v konaní, že žalovaným 1/ a 2/ bol doručený mesačný zálohový predpis s platnosťou od 01. 08. 2012, kde výška zálohovej platby predstavovala sumu 50,94 € a od 01. 05. 2013 sumu 62,66 €. Zároveň žalovaným bolo doručené vyúčtovanie za obdobie od 01. 06. 2012 do 31. 12. 2012, ktorým bol vyčíslený nedoplatok za toto obdobie vo výške 323,43 €. Žalovaní 1/, 2/ uvedený nedoplatok neuhradili. Túto skutočnosť žalovaní 1/, 2/ nepopreli, avšak uviedli, že ho neuhradili z toho dôvodu, že zmluvu s ním neuzatvorili a žiadne práce, či služby si u neho neobjednali. Pokiaľ aj v konaní preukazovali platby, ktoré mali uhradiť, tieto sa týkali obdobia rokov 2010 a 2011, a nie obdobia, ktoré bolo predmetom žaloby. V súdnej veci sa jedná o pohľadávku voči žalovaným 1/, 2/ za obdobie rokov 2012 a 2013. Výšku nedoplatku okresný súd považoval za zistenú z vyúčtovania za obdobie od 6 mesiaca roku 2012 do 12 mesiaca roku 2012 vo výške 323,43 €, v tomto vyúčtovaní a uvádza výška nedoplatku celkovo 3.451,67 €, do ktorej sumy je započítaná aj jednorazová platba, ktorá bola vynaložená na opravu strechy v havarijnom stave. Nedoplatok bol teda vyčíslený tým spôsobom, že predpis uvádzal platby v rozsahu 337,58 €, pričom bolo zaplatených len 14,15 €, rozdiel potom predstavuje suma, ktorá je z nedoplatku, teda 323,43 € a ďalšia časť žalovanej sumy pozostáva z jednotlivých zálohových platieb tak, ako boli určené od 01. 08. 2012, avšak žalobca si ich uplatňuje len od 1. januára 2013 vo výške 50,94 € do apríla 2013 a od mája až do novembra roku 2013 za každý mesiac vo výške 62,66 €.

4. Okresný súd vec posúdil podľa ustanovení § 100, § 101 OZ (vzhľadom na vznesenie námietky premičania zo strany žalovaných 1/, 2/), ďalej podľa § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 a § 724 OZ o povinnosti zaplatiť úroky z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O náhrade trov konania rozhodol podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej 15 - dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaní 1/, 2/. Namietali, že konanie bolo vedené jednostranne, čím boli porušené ich ľudské práva na spravodlivé súdne konanie. Poukázali na to, že návrh na prerušenie konania bol dôvodný, vzhľadom na tú skutočnosť, že „Vo veci spojenia konaní Krajský súd v Banskej Bystrici nerozhodol voči odvolaniu žalobcu 1/ voči uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. 12. 2015 č. k. 13C/184/2015-76. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 02. 2017 č. k. 16Co/44/2016-105 bolo prevzaté dňa 02. 05. 2017. Odvolací súd pripustil dovolanie.“ Rozsudok okresného súdu žalovaní 1/, 2/ považovali za nezákonný a odôvodnenia sú vykonštruované. Odvolanie podali z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) a ods. 2 a 3 a podľa § 366 písm. a), c) a d) CSP. Namietali hodnotenie dôkazov súdom, ktoré súd nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a dôkazy predložené žalovanými 1/, 2/ prehliadol. Tvrdili, že správa domu a služby pri správe sú dve rozdielne veci. Súd pochybil, keď v konaní pripustil aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorý ani v príkaznej zmluve nedefinoval spoločné priestory, čo je zásadná vada tejto zmluvy. Všetky jeho predpisy ako vadné mu vrátili s riadnym odôvodnením, čo pred súdom zamlčal. Tzv. Spoločenstvo K. malo ukončiť svoju nekalú činnosť od roku 1996 dňom 15. 11. 2005 podľa právoplatného rozsudku. Dňom 20. 04. 2012 sa malo ukončiť aj bezodplatné užívanie majetku spoluvlastníkov v 450/10000 (103,36 m<sup>2</sup>), resp. má zaplatiť nájom spoluvlastníkom cca 600,- €/mes. Bolo odsúhlasené stanovisko Ing. Q. S., ako je uvedené v zápisnici z 20. 04. 2012, aby si každý individuálne dohodol s Ing. F. B. a Q. K. finančné vysporiadanie. K tomuto nedošlo. Žiadne výberové konanie na správcu robené nebolo a príkazná zmluva bola uzatvorená so špekulatívnych dôvodov. Nikoho nemôže nútiť uzatvoriť akúkoľvek zmluvu a dohodu, ktorá ho poškodzuje na právach a na majetku. Súd prihliadol tiež výplatu ušlého nájmu cca 7.000,- €/rok v prospech spoluvlastníkov. Konajúci sudca nie je odborník a riešil vysoko v odbornej veci, čím pochybil. Je logické, že žalovaní 1/, 2/ vyčíslili a majú platiť spotrebu podľa ich vodomeroch, absurdnosťou je len

jeden merač v dome. Príkazca J.. F. B. môže dávať príkazníkovi pokyny, aké chce, tento je však povinný zo zákona jednať so žalovanými 1/, 2/ pri uzatváraní akejkoľvek zmluvy, čo ako sám priznáva, neobľúbil a ani urobiť nechce. Súd pochybil, keď túto skutočnosť prehliadol. Žalovaní 1/ a 2/ nikomu nič nedlhujú. Žalobca ako tzv. profesionálny správca zinscenoval rekonštrukciu strechy o vopred avizovanom odchode J.. F. F. do zahraničia od 01. 05. 2015 do 12. 06. 2016. Žalobca tajne dňa 04. 05. 2015 začal nepovolenú rekonštrukciu strechy namiesto nadstavby. Žalobca v konaní vystupuje neoprávnené ako správca, žalobca nepredložil podrobný diferencovaný výpočet spotreby vody. Žalovaní 1/, 2/ musia byť účastníci každej zmluvy, ktorú podpísal príkazník. Súd zbavil žalovaných 1/, 2/ možnosti predložiť relevantné dôkazy o tom, že predmetná žaloba je nedôvodná, súd pochybil, keď vylúčil uplatnenie vzájomného návrhu na samostatné konanie, rozsudok okresného súdu žiadali ako nezákonný a nespravodlivý zrušiť a konanie zastaviť.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu namietal, že žalovaní 1/, 2/ opätovne spochybňujú otázku aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá bola súdom prvej inštancie náležite preskúmaná a bol posúdený aj spôsob a proces uzatvorenia príkaznej zmluvy. Zmluva bola riadne uzatvorená spoluvlastníkmi disponujúcimi potrebnou väčšinou spoluvlastníckych podielov v zmysle § 139 OZ. Pokiaľ žalovaní spochybňujú vyúčtovanie spotreby vody z dôvodu, že oni jediní majú namontovaný vodoměr, tento bol namontovaný svojvoľne a bez koordinácie s ostatnými spoluvlastníkmi, v bytovom dome je len jeden spoločný ciachovaný fakturačný vodoměr, ktorého odpisy vykonáva priamo vodárenská spoločnosť a na ich základe táto vystavuje faktúry pre celý bytový dom, ktoré sa následne rozpočítavajú na jednotlivých spoluvlastníkov. Žalobca nevykonáva žiadne zásahy do bytového domu svojvoľne, celá údržba sa vykonáva na základe požiadavky spoluvlastníkov. Presný spôsob výpočtu spotreby vody na jednotlivých spoluvlastníkov vrátane priložených faktúr za žalované obdobie žalobca popísal vo vyjadrení zo dňa 23. 04. 2015, pričom používaný spôsob podľa počtu osôb v jednotlivých bytoch si zvolili spoluvlastníci na schôdzi konanej dňa 03. 08. 2012. Ohľadne sumy 2.800,- €, ktorú údajne žalovaní za predmet sporu uhradili, poukázal na to, že táto otázka bola tiež predmetom konania na prvom stupni a žalovaní jej zaplatenie žiadnym spôsobom nepreukázali. Doklady o úhradách priložené k odvolaniu sú z obdobia rokov 2000 až 2011, t. j. z obdobia pred začatím výkonu správy žalobcom a netýkajú sa predmetu konania. Odvolanie žalovaných bolo do značnej miery neprehľadné a nezrozumiteľné a týkalo sa vzájomných vzťahov jednotlivých spoluvlastníkov správy domu pred rokom 2012 a problémov ohľadne bytového domu nesúvisiacich s predmetom konania. Rozsudok okresného súdu žiadal potvrdiť.

7. K vyjadreniu žalobcu podali písomné vyjadrenie žalovaní 1/, 2/. Tvrdili, že konajúci sudca zrejme prehliadol, že sa jedná o šikanu a šikanózný výkon práva. Namietali, že súd nevykonal nimi navrhnutý výsluch svedka, uveril rétorike advokáta žalobcov. Pravdou ostáva, že príkazník spolu s J.. F. B. zmarili v roku 2012 dohodnutú nadstavbu domu v roku 2004, ktorú riadne uzatvorili spoluvlastníci predmetného domu. Evidentne naviedli spoluvlastníkov na nepovolenú rekonštrukciu havarijnej strechy domu v roku 2015, čím im vznikla škoda cca 140.000,- €. Svedok mal byť vypočutý súdom. Sú vážne tvrdenia tzv. žalobcu, že spoluvlastníci nemajú finančné prostriedky na odstránenie havarijného stavu rozvodov vody a kanalizácie.

8. Žalovaní 1/, 2/ podali k vyjadreniu žalobcu ďalšie vyjadrenie (č. l. 519 až 521), v ktorom poukazovali na to, že procesnými pochybeniami v konaní im bolo odňaté právo účinne sa brániť. Suma cca 2.800,- € vo vlastníctve žalovaných 1/, 2/ zostala ako preplatená na náklady na skutočnú spotrebu vodného a stočného a pod., čo žalobca sa zdráha priznať a teda žaloba je nedôvodná. Za potrebný projektový podklad na odstránenie havarijného stavu vodovodu v dome zaplatili žalovaní 1/, 2/ v roku 2015 sumu 1.500,- €, čo žalobca ignoruje, o čom súd účelovo neinformoval.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu (okrem výroku, ktorým okresný súd návrh žalovaného v rade 1/ na prerušenie konania zamietol) potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého vyvodil správne právne závery. Okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a dôkazy vyhodnotil tak jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, správne došiel k záveru, že žalobca je v súdenom spore aktívne legitimovaný z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalovaní 1/, 2/ dlhujú z titulu neuhradených platieb do fondu opráv a údržby a zálohových platieb na plnenia spojené s prevádzkou a užívaním nehnuteľností - v bytovom dome súp. č. XX. Pokiaľ postaveného na parcele č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX pre kat. územie A. A., obec A. A.. Aj keď žalovaní 1/, 2/ príkaznú zmluvu pre žalobcu nepodpísali, v zmysle § 139 OZ platí, že o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, pričom nie je nutné menšinové názory rešpektovať.

12. Pokiaľ ide o výrok rozsudku okresného súdu, ktorým okresný súd návrh žalovaného v rade 1/ na prerušenie konania zamietol, tento výrok odvolací súd zrušil z dôvodu, že o návrhu na prerušenie konania už bolo v konaní právoplatne rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 13C/89/2014-324 zo dňa 20. 01. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/282/2016-411 zo dňa 06. 06. 2016 a od tohto rozhodnutia zo spisu ďalší návrh na prerušenie konania nevyplýva. Len v zápisnici o pojednávaní zo dňa 26. 01. 2017 žalovaný v rade 1/ navrhol konanie prerušiť „z dôvodov tak, ako sme ich uviedli v predchádzajúcich podaniach“. Keďže nový návrh na prerušenie konania podaný nebol, rozhodnutie okresného súdu v tomto výroku krajský súd zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané, neexistovali (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP).

13. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej, i keď zvlášť odvolaním napadnutý tento výrok nebol.

14. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto podľa § 255 ods. 1 CSP má právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu priznal. Rozhodol tak postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP platí, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.  
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).